
Editorial

AVUI PARLEM DE FINANCES

Quan l'Oriol Casassas, el nostre president, va suggerir que els nous membres de la Junta escrivíssim una editorial, vaig sentir un xic d'angoixa i de preocupació per tal de trobar el tema adient. Ell havia donat l'exemple amb un bonic i sentit article, i tot seguit en Josep M. Casasa, en tractar de Medicina i Esport, em prenia un argument per a mi molt estimat.

La solució me la va donar un volgut company de la meua Societat, quan, en recordar-me el meu càrrec de tresorer, em preguntà: perquè és tan cara l'Acadèmia?, i sense deixar-me reaccionar va plantejar-me un altre interrogant: què em dóna l'Acadèmia, a mi?

Amic, en primer lloc he de dir-te que l'Acadèmia no és cara en valor absolut. Val mensualment, com ens deia fa pocs dies en Jordi Gol, el què costen dues entrades de cinema o setze diaris. Tu que pertanys a d'altres societats, alguna internacional, saps quant pagues anualment de quotes.

Crec que podria ser interessant explicar-te que l'Acadèmia viu exclusivament de les nostres quotes, d'una petita subvenció que dóna generosament el Col·legi de Metges i d'unes minces ajudes, que moltes vegades queden únicament en projectes. Amb aquests ingressos, l'Acadèmia ha de subvenir les seves despeses, algunes molt importants. Tenim un personal que és eficient, addicte i necessari, al qual, com és natural, hem de correspondre amb esperit de justícia. Som responsables de la publicació dels nostres *Annals*, que, no ho oblidem, són la primera revista catalana de ciències mèdiques amb continuïtat. Mantenim una biblioteca de 70.000 volums, on pots consultar més de 600 publicacions periòdiques, circumstància singular a Catalunya i rara arreu de l'Estat. El nostre patrimoni immobiliari representa i representarà una càrrega, potser imprescindible, per a l'Acadèmia, perquè al pagament fraccionat de l'immoble, s'adjunta la participació anual en les despeses derivades de la conservació de la totalitat de l'edifici col·legial, que cada vegada són més costoses. Pensa, que cada any cursem més de dues-centes cinquanta mil convocatòries de les nostres quaranta associacions, societats

i societats adherides, que organitzem la Reunió Anual i que darrerament coordinem quelcom tan important com són els cursos de formació continuada. Tenim filials a dotze poblacions del Principat i de les Illes, a les quals oferim ajuda i col·laboració, que es materialitza en la possibilitat de gaudir-se dels nostres serveis i en la tramesa dels *Annals*, sense demanar per tot això una aportació equivalent; pensem que aquesta expansió de l'Acadèmia, que uneix els metges de casa nostra, compensa sobradament aquesta actitud. Promovem la publicació de les «Monografies Mèdiques» i del «Vocabulari Mèdic» i col·laborem en els Congressos de Metges de Llengua Catalana, fets tots ells d'inqüestionable importància per a la cultura mèdica del país. Per últim les Joventuts Mèdiques, amb més de dos mil membres agregats, permet que l'estudiant, amb una petita aportació econòmica, gaudeixi dels mateixos beneficis —biblioteca, llocs de reunió, *Annals*, etc.— que el més antic dels nostres numeraris.

Company, espero haver-te demostrat que no és cara l'Acadèmia i que és molt el què en rebem i podem rebre'n. Però hi ha coses que fugen dels punts de vista d'un tresorer i que sortosament no és possible comptabilitzar en les fredes pàgines d'un llibre de caixa. Efectivament, no té preu pertànyer a una institució centenària, democràtica i independent. No té preu, pertànyer a una institució que serveix de nucli d'unió dels nostres metges, agrupats voluntàriament segons llurs diferents especialitats, constituint un fet, crec únic, arreu del món. No té preu, pertànyer a una institució que sempre ha estat capdavantera dels moviments i necessitats mèdiques del moment, siguin aquestes experimentals, clíniques o socials. Per últim, no té preu pertànyer a una institució que té com a finalitat principal servir fidelment al seu poble.

Finalment, no em resta sinó demanar-te que siguis altruista, i que tot això que et dona l'Acadèmia, vulguis compartir-ho amb amics i companys que encara no estan amb nosaltres. Tots, ells i nosaltres, hi guanyarem.

RAMON BALIUS I JULI